

प्रियवादिन् लि० प्रियं वदति वद-ञिनि । प्रियवाक्यभा-
 वने स्त्रियां ङीप् “भाष्यी चाप्रियवादिनी” चाणक्यः ।
 प्रियव्रत लि० प्रियं व्रतमस्य । १ व्रतप्रिये स्त्रायश्चुवचनोः
 २ व्रतभेदे पु० हरिवं० २ अ० । [१६।११]
 प्रियश्रवस् पु० प्रियं श्रवः श्रवणं यस्य । प्ररमेचरे भाग०
 प्रियसख पु० कर्म० इत० वा, सख्यसमा० । १ इत्ये सख्यौ
 २ प्रियस्य सख्यौ च । स्त्रियां ङीप् । २ छदरे यञ्च० ।
 प्रियसङ्गमन लि० प्रिययोः सङ्गमनं यत् । १ प्रिययोर्मेलन-
 स्थाने २ वक्ष्यपादित्वोर्मेलनस्थाने देशभेदे पु० “यत्रादितिः
 चक्षपच गङ्गाभाभौ इक्ष्वतो । प्रियसङ्गमनं नाम तं
 देशं सङ्गमोऽवदन्” हरिवं० १२४ अ० ।
 प्रियसत्य न० कर्म० । १ तथैव यथा प्रिये सङ्गतवाक्ये हेमच०
 प्रिय सत्यं यस्य । २ सत्यप्रिये लि० ।
 प्रियसन्देश पु० प्रियं सन्दिशति सम्+दिश-ञच् छप्० स० ।
 १ सम्प्रकृष्टे भावे यञ् इत० । २ प्रियसंवादे यञ्च० ।
 प्रियसाल(क) पु० कर्म०-रायै क वा। कर्मण्यच् (प्रियाहाक)
 राजनि० ।
 प्रियादि विशेष्यवाचिनि सप्तमाधिकरणस्त्रीलिङ्गशब्दे परे
 व०-त्री० पूर्वस्य पुंवङ्गावे पदुदक्ते यञ्गणे स च गणः
 पा० ग०-सु०-उक्तो यथा “प्रिया मनोऽन्ना कल्याणी सुभगा
 दुर्भगा भक्ति सचिवा स्त्रा खडा कान्ता ज्ञाना सभा
 चण्डा दुहिता वासना तनया” । सुन्दरी प्रिया यस्य ।
 सुन्दरी प्रिय इत्यादि ।
 प्रियास्व पु० प्रियं पितृणां प्रियमस्व, सूत्रे विज्ञां ज्ञवमस्य ।
 १ आश्रयणे राजनि० । २ ज्ञवप्रिये लि० ।
 प्रियार्ह लि० प्रियमर्हति अर्ह-ञच् छप्० स० । १ प्रियवाक्यादि-
 योग्ये ऽपिस्त्री पु० “अभिप्रायः प्रियार्होऽहं” विष्णु स० ।
 प्रियाल पु० प्रियाल प्रकृति पञ्चोन्नोति लज्-ञच् । प्रिय-
 वाचे (प्रियाहाक) २ राजावां स्त्री राजनि० भावपू०
 प्रियाक इत्येव पाठा “प्रियालस्तु खरस्तन्वचारो य-
 ङ्गवचकलः । राजादेनयागसेष्टः सखकटुहं सम्पदः ।
 चारः पितृकफाङ्गमशङ्कं सपुरं हृद । अयं गरं
 मरुतिमदाङ्गवरद्वेषपङ्कम् । प्रियादण्डा जघुरो
 वप्रा पित्तानिनापहः । हृद्योऽतिदुर्जरः क्षिण्वो वि-
 टन्नी चाजवर्जनः” भावपू० ।
 प्रियोदित न० कर्म० । चाटुवाक्ये यञ्च० ।
 प्री तर्पणे भा० उभ०-यञ्-ञनिट् । प्रयति ते अग्रैषीत् अग्रैष्ट
 पिप्राय पिप्रिये

प्री प्रीतौ कालौ (इच्छायास्) सक० दिवा० आत्म० ञनिट् ।
 प्रीयते अग्रैष्ट पिप्रिये ।
 प्री तर्पणे सक० कालौ तृप्ती सक० क्रत्रा०-उभ०-ञनिट् । प्री-
 चाति प्रीयते अग्रैषीत् अग्रैष्ट पिप्रायं पिप्रिये । प्रीत ।
 पिप्पु-ञक् । प्रीययति ते । [अत्रापि तुक् प्रीययतीत्येके ।
 प्री तर्पणे सक०-उभ०-ञनिट् । प्राययति ते अपिप्रियते ।
 प्रीय लि० प्री-पिप्पु कर्त्तरि यच् । १ प्रीयनकारके कर्पणे
 यच् । २ नर्मणि मेदि० । पुराचार्यप्रयन्दात् भवार्थे
 च । २ पुराणे लि० त्रिका० ।
 प्रीयान न० प्री-पिप्पु-तुक्-ल्युट् । तर्पणे यचरः ।
 प्रीयस पु० प्रीयि-वा० यचच् । गण्डके राजनि० ।
 प्रीत लि० प्री-कर्त्तरि क्त । कृष्टे यचरः ।
 प्रीति स्त्री प्री-भावे क्तिच् । १ इषे २ श्यामोदे इत्यौ च ।
 विष्णु स्थादिवोगेषु ३ द्वितीययोगे । ५ कामस्य पत्नीभेदे
 रत्नाः सपत्न्याश्च “वेष्ट्याऽनङ्गवती नाच विभूतिदाद्री-
 जतम् । समाय माधमास्य हादृशं लवणाचसम् ।
 निवेद्यन्ती मुखे गय्याश्चोपस्करान्विताम् । अमङ्गल
 कृषीकेशं सौवर्णानरपादपम् । स चाङ्गवती वेष्ट्या
 कामदेवस्य सास्यतम् । पत्नी, सपत्नी संज्ञाता रत्नाः
 प्रीतिरिति श्रुता सात्त्विके ८२ अ० ।
 प्रीतिजुष लि० प्रीतिं जुषते जुष-क । १ प्रीतिमानि २ चनि-
 रूढपत्न्यासुषायां स्त्री यञ्च० । “विष्णुकेतुः प्रीतिजुषा
 सुतः” त्रिका० तत्पञ्चोक्तौ । [महासिनि पु० हेमच० ।
 प्रीतिद लि० प्रीतिं ददाति दा-क । प्रीतिदायके (मांढ)
 प्रीतिदत्त लि० इत० । प्रीत्या दत्ते स्त्रीपुमभेदे न० यथाङ्
 मितान् काल्यायनः “प्रीत्या दत्तं त्वं यत्किञ्चित् श्रुत्वा
 दा शशुरेण वा । पादवन्दनं चैव प्रीतिदत्तं तदुच्यते” ।
 भर्तुं प्रीतदत्तस्यावरे तु विशेषः दाय० उक्तो यथा “मन्त्रे
 प्रीतेन यदुक्तं स्त्रियै तस्मिन् ऋते तत् । सा यथा काम०
 मन्त्रीयात् दद्यादा स्यावरादते” ।
 प्रीतिदाय पु० प्रीत्या दायत दा-कर्मणि लज्ज । “मोक्षा दत्तं
 “शशुरात् प्रीतिदायं तु माय सा प्रीतमाधमा” भा०-साव-
 ८६ अ० ।
 प्रीतिभोज्य न० प्रीत्या भोज्यम् । प्रीत्येव भोज्ये कच्चादौ
 “अस्मानि प्रीतिभोज्यानि चाण्डोभोज्यानि वा पुमा । न
 च संपीयसे राजन् । न भेषाद्यङ्गतावत्सु” भा०-उ० ६५
 अ० । “संप्रीतिभोज्यान्मन्त्रानि” इति छद्मिण्डुकायै पाठः ।
 प्रीतिवर्द्धन लि० प्रीतिं वर्द्धयति वर्ध-णिच्-ल्यु । १ सन्तोष-